

Vlaams
Parlement

vergadering **C106**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 20 februari 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de invoering van de aanlandingsplicht in de demersale visserij – 705 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de niet- erkende types van proefstallen – 766 (2018-2019)	7
VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Vlaamse strategie ter bestrijding van de Afrikaanse varkenspest en de coördinatie met het federale en Waalse niveau – 785 (2018-2019)	11

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de invoering van de aanlandingsplicht in de demersale visserij – 705 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Collega's, we zijn tevreden dat we de eerste vergadering met onze nieuwe minister mogen meemaken. Hartelijk welkom, minister, en veel succes de komende weken en maanden. *(Opmerkingen. Gelach)*

Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, sinds 1 januari is in de visserij de aanlandingsplicht voor alle TAC-soorten (total allowable catch/totaal toegestane vangsten) in de demersale visserijen – de visserijen voor de platte vissen – ingevoerd. Het is een Europese verplichting om vangsten die vissers eigenlijk niet willen vangen, meestal ondermaatse vissen – de kleine vissen die in die netten terechtkomen –, niet terug in zee te gooien. Deze vangsten moeten van het quotum worden afgetrokken. Ingeval het quotum in het gebied is benut, wordt voor de rest van het jaar de volledige visserij in het hele gebied voor die vaartuigen gesloten die onder de aanlandingsplicht vallen. Dit is de zogenaamde chokespecies- of knelsoortenproblematiek, waarover al heel wat gevraagd en geschreven werd.

Voor een groot aantal soorten, gebieden en vistuigen gelden uitzonderingen op de aanlandingsplicht, zoals de uitzondering voor hoge overleving, die uiteraard moet worden aangetoond. Het teruggooien in het kader van die specifieke maatregelen mag in principe, maar moet wel in het logboek worden gerapporteerd. Daardoor hebben heel wat schippers en reders op dit moment een secretaresse met zeebenen nodig.

Minister, hoe verloopt de aanlandingsplicht die werd ingevoerd op 1 januari 2019? Welke signalen krijgt u uit de sector?

Hoe en wie voert de controle uit op de aanlandingsplicht?

De onderzoekers van het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) vrezen dat de Europese vissers – dus ook de Vlaamse vissers – hun ongewenste vangst nog steeds massaal teruggooien. Het is een vrees, dus dat betekent niet dat het ook effectief gebeurt. Dat is nochtans verboden sinds 1 januari. De wetenschappers spreken van zwakke plekken in de controle op de Europese aanlandingsplicht en pleiten voor camerasystemen aan boord van de boten, zoals in Canada en de Verenigde Staten. Minister, hoe staat u tegenover dit voorstel? Is dit reeds besproken met de sector? Zijn er plannen voor cameracontrole?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega's, voor mij is het inderdaad een primeur om in deze commissie aanwezig te zijn. Ik dank jullie voor het warme welkom. Mevrouw Vermeulen heeft gisteren al een vraag kunnen stellen, dat is dus geen primeur meer. Maar het is wel de eerste vraag over visserij.

Ik heb van Annie geleerd dat het een kleine, maar heel sympathieke en belangrijke sector is. Het is een nichespeler in Vlaanderen, die we moeten koesteren. We zullen daar de komende weken en maanden – zoals Jos zegt – ons best voor doen. De visserij staat namelijk, zoals jullie weten, voor een heel grote uitdaging in verband met de brexit. We zullen daar inderdaad samen ons best voor doen. Ik ben heel blij dat u in uw vraag ook al hebt verwezen naar de samenwerking met de sector. Ik vind het heel belangrijk om samen te werken. Dat probeer ik al

van in het begin te zeggen. Op verschillende vlakken, niet alleen op vlak van klimaat, maar ook binnen deze sector is het heel belangrijk dat we samenwerken met de mensen op het terrein.

De aanlandingsplicht werd gradueel ingevoerd vanaf 2016 in de Europese demersale visserijen. Zoals u zelf aanhaalt, geldt de aanlandplicht sinds 1 januari van dit jaar, voor alle soorten waarvoor vangstbeperkingen bestaan. Ik deel uw bezorgdheid wat de problemen voor de knelsoorten betreft die hierdoor ontstaan. Eind vorig jaar hebben we bijvoorbeeld gebieden moeten sluiten voor alle soorten omdat één soort uitgeput was.

In Vlaanderen zetten we al verschillende jaren in op samenwerking met de sector en de wetenschap om de totale aanlandplicht voor te bereiden. Dit resulteerde tot nu toe in een verhoogde selectiviteit door aanpassingen aan het vistuig en in een toenemende kennis over overleving van de teruggewoide vis. Vorige week nog heb ik een nieuw onderzoeksproject goedgekeurd waarbij de kansen op overleving van schol en andere soorten verder onderzocht worden door experimenten met aangepast vistuig en door de manier en de duur van het slepen. Het is heel belangrijk dat we door een verbetering van technieken, door innovatieve technieken, de overlevingskansen kunnen verhogen. We willen dit stimuleren via onderzoeksprojecten, samen met de mensen op het terrein, want zij hebben heel veel knowhow. Op die manier proberen we de uitzonderingen van hoge overleving te maximaliseren.

Daarnaast zetten we in op de rapportage door de vissers van de aan boord gehouden ondermaatse fractie en van de wettelijk toegelaten, teruggewoide hoeveelheden. Op het overleg met de quotacommissie wordt onderzocht hoe we via dynamisch beheer van de vangstrechten kunnen voorkomen dat de vangstrechten van knelsoorten te snel uitgeput geraken. Op dat vlak kunnen we op een pragmatische en flexibele manier te werk gaan. Zeker de burgemeesters onder jullie weten dat goede bestuurders duidelijke en heldere bestuurders zijn, maar ook met gezond verstand en af en toe de nodige dosis pragmatiek. Ook hier proberen we dat te doen.

De controle op de aanlandingsplicht gebeurt voornamelijk op zee door ambtenaren van de Dienst Zeevisserij van het Departement Landbouw en Visserij, tijdens specifieke controledagen.

Controles moeten gebeuren tijdens de visserijactiviteiten. Controles nadien aan wal kunnen enkel een aanduiding geven van de vangstsamenstelling tijdens de afgelopen visreis. Teruggooi kan alleen aan boord van het vaartuig vastgesteld worden en dan nog is de bewijslast moeilijk: de vis kan bijvoorbeeld aangetast blijken en om die reden overboord gezet worden. De handhaving van de aanlandingsplicht blijft een belangrijk aandachtspunt. In het kader van de activiteiten van het Europees Bureau voor Visserijcontrole (EFCA) worden hiervoor ook internationale acties op touw gezet. Dit agentschap werkt ook aan een programma dat tot doel heeft de omvang van de teruggooi vast te stellen.

Buiten de Europese Unie zijn er inderdaad een aantal visserijen bekend waar cameracontrole bestaat. Het gaat dan meestal over monospecifieke visserijen, terwijl onze visserij vooral een gemengde visserij is. Het gebruik van camera's, of meer algemeen remote electronic monitoring (REM), in gemengde visserijen is veel moeilijker te organiseren. Er vonden reeds proefprojecten plaats, ook in Europa. Deze projecten waren voornamelijk gericht op de monitoring van de vangsten, in plaats van het gebruik ervan voor controledoeleinden. Bovendien genoten de betrokken vissers van incentives om in het project mee te stappen.

Toch wordt er op Europees vlak gedacht aan het verplicht gebruik van REM. Om het dossier vooruit te helpen, heeft het EFCA een werkgroep opgestart om de

technische vereisten van dergelijke camera's op te lijsten, zoals het aantal camera's per type schip. In Vlaanderen wenst de sector echter verder in te zetten op het verhogen van de selectiviteit en overleving – zoals ik in het eerste deel van mijn antwoord gezegd heb – omdat dit de verduurzaming van de bestanden meer ten goede komt.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Mijn eerste vraag was hoe de aanlandingsplicht verloopt, en u geeft inderdaad een praktische uitleg voor het verloop. Eerlijk gezegd, dat verloop kende ik al. Maar ik bedoelde in feite in mijn tweede vraag: welke signalen krijgt u vanuit de sector? En daar blijf ik een beetje op mijn honger zitten met uw antwoord. U zegt zelf dat u heel graag samenwerkt met de sectoren en dat uw doel vooral samenwerking is.

De signalen die ik nu ontvang, zijn niet zo goed. Integendeel, ze zijn zelfs slecht op dit moment. Ik citeer bijvoorbeeld Maarten du Bois van de beroepsvereniging van visgroothandelaren (VISGRO): "De aanlandingsplicht komt gewoonweg te laat en is intussen volledig achterhaald. De vissers vissen al jaren vanuit een sterk ecologisch bewustzijn." En dat is zo. Vlaanderen heeft enorm ingezet op selectiviteit. Zij vragen zich inderdaad af wat zij nog meer kunnen doen. Die aanlandingsplicht is er precies nog te veel aan, ze weten niet goed meer waar ze aan toe zijn.

Ook Urbain Wintein, de voorzitter van de Rederscentrale, zegt: "De hele aanlandingsplicht zoals die nu op tafel ligt, is volstrekt onuitvoerbaar. We werken er hard aan, maar het stevent af op een totale mislukking." Dat is een artikel van 15 februari, dus een paar dagen geleden. Dat is echt een slecht signaal dat wij krijgen vanuit de sector. Zij vrezen dus inderdaad dat dat niet haalbaar is.

Ik heb in april 2018 in een vorige commissievergadering al eens aangehaald dat Noorwegen al twintig jaar aan een aanlandingsplicht werkt. Wij moeten dit nu doen op heel korte termijn, want vier of vijf jaar is echt niet veel. Voor ons wordt dat inderdaad een zeer moeilijke vraag. Ik ben mij inderdaad al de vraag beginnen te stellen – samen met de sector, denk ik – dat Europa misschien toch haar kar zal moeten keren wat deze aanlandingsplicht betreft.

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Ik vervang de edele Francesco Vanderjeugd, die onderweg is, en ik leer veel bij. Ik was aan het nakijken of de aanlandingsplicht geen kaaiverplichting zou kunnen worden, maar ik begrijp het systeem.

Ik heb toch een aantal technische vragen. Minister, ik voel wel aan dat het is opdat men selectiever zou vissen, en alleen maar de aanvaardbare soorten en hoedanigheden zou opvissen. Ik weet niet of de natuur zich daartoe leent. Wat mij treft, is dat men vroeger de verkeerde vis terug in de zee mocht storten, stoten of werpen, terwijl men nu de verkeerde soort aan land moet brengen. Men kan zich vragen stellen over het ecologische benaderingsaspect ter zake.

Zijn er na deze drie jaar van progressieve invoering en de complete invoering sinds 1 januari jongstleden reeds invloeden merkbaar van die aanlandingsplicht op de capaciteit – want het is toch uitdagend om onze vissers selectiever te laten vissen – en heeft dat ook een impact op de balans van baten en kosten, dus van de inkomsten van onze vissers, als men dat kan berekenen? Dat zij keurige vissers zijn, dat geloof ik, en mevrouw Vermeulen zal dat niet zeggen als dat niet waar is, maar ze zijn nog in concurrentie met onze Nederlandse collega's, die ook keurig zijn, maar minder selectief misschien.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het was een goede vraag, een goed antwoord, en een goede aanvulling. Maar ik wil toch één aspect belichten in mijn bedenking. Het is natuurlijk niet gemakkelijk als je een gemengde visserij hebt, zoals bij ons, een minder selectieve visserij, om aan die aanlandingsplicht te voldoen.

Maar we mogen niet vergeten dat de aanlandingsplicht eigenlijk een aanvulling is op de quotaregeling, of een beperking van de quotaregeling – zoals u het wilt interpreteren. Ik ga niet zeggen dat op die manier de quota omzeild worden, maar ze kunnen toch lossier geïnterpreteerd worden. Vandaar dat de Europese Unie ook oplegt dat die andere soorten aangemeld worden, ook jonge vissen die nog niet voor consumptie bruikbaar zijn. Dan blijven we tenminste binnen de quotaregeling duidelijk, en worden die quota ook gerespecteerd. Laat ons eerlijk zijn, het alternatief is dat de vis teruggewooid wordt. De realiteit is dat het gros van die teruggewooid vis niet meer leeft. Die dient bij wijze van spreken alleen voor de meeuwen. Als je de aanlandingsplicht niet toepast en je gooit terug, wordt een groter volume opgevisst dan het volume dat aan land gebracht wordt. Vandaar dat men nu zegt dat alles aan land gebracht moet worden.

Heel eenvoudig uitgedrukt: het zal vooral zaak zijn om selectiever te vissen zodat er minder niet-gewenste soorten in de netten terechtkomen. Het zou mij bijzonder interesseren dat er een wetenschappelijk rapport komt over de specifieke problemen met de aanlandingsplicht, en vooral dan met potentiële oplossingen. Hoe kan je vermijden dat er in de netten veel soorten komen die je niet wenst? Overigens, de Hollanders zijn niet selectiever, als ik dat mag zeggen. De Hollanders zijn veel brutaler dan wij en gebruiken bijvoorbeeld elektrische vistechieken die kwalijk zijn voor onze vloot en voor de visbestanden. Zij pikken veel te veel op.

Minister, ik wil een pleidooi houden voor het behoud van de aanlandingsplicht maar ik vraag ook dat goed wetenschappelijk wordt gemonitord inzake de effecten. Ik wil vooral weten of het een positief effect heeft op de quota, op de visbestanden. Dat is de essentie. Misschien zijn er alternatieven om de jonge vis die we niet wensen op te vissen, levend opnieuw in zee te gooien. Ik ben technisch niet genoeg onderlegd om daarover te oordelen. Op zich is het een correcte maatregel en een 'fair deal' voor iedereen. Elk land weet dan welke quota men mag halen en wat men behaalt. Tot nader order verdedig ik het model.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega's, ik dank u voor de replieken en extra vragen. Door de laatste stellingen zijn we tot het fundament of de kern van de zaak gekomen.

De aanlandingsplicht is een Europees principe waarop van in het begin veel commentaar is geweest en waarover veel opmerkingen zijn gemaakt. Het fundament van het Europese visserijbeleid is – en iedereen met gezond verstand zal dat wel begrijpen – dat we moeten streven naar een maximale vangst met dien verstande dat het bestand op niveau kan blijven.

Er zijn de quota en de aanlandingsplicht is daar een uitvloeisel van. Ik denk dat we moeten geloven in innovatieve technologieën of innovatie die zowel de selectiviteit als de overleving maximale kansen geven. We moeten daarop inzetten. De techniek van de aanlandingsplicht is een normering. We moeten proberen dat als een aanmoediging te zien om na te gaan hoe we in samenspraak met de sector en de mensen op het veld, alle steun kunnen geven. Daarom hebben we een onderzoeksproject gedaan om de selectiviteit te verhogen. Het heeft natuurlijk ook zijn grenzen, maar we kunnen de kansen op overleving maximaliseren. Vandaar het 'Vlaams paneel' dat hiervan een mooie illustratie is. De voorbije jaren heeft men niet stilgezeten en is het verplicht geworden zodat er een aantal winstpunten zijn.

Maximale vangst is dus nodig, ook om de bestanden op niveau te houden. We moeten als overheid volop inzetten op een verbetering van de technieken voor selectiviteit en maximale kansen op overleving door het stimuleren van onderzoeksprojecten zodat we de visserij kunnen ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik stel de Europese beslissing van de aanlandingsplicht niet in vraag maar ik stel me grote vragen bij de haalbaarheid, wat de sector ook aangeeft. Ik schrik zelf van wat ze aangeven. Ik voelde de laatste maanden dat het wel zou lukken, maar nu het in gang is gezet, komen er plots heel andere signalen.

Ik denk dat er nog meer duidelijkheid moet komen over de praktische uitvoering van controles en sancties. De cowboys moeten eruit. Het kan niet zijn dat de aanlandingsplicht op lange termijn zorgt voor zware meerkosten voor de visserijsector. Dit zal enkel worden vermeden als iedereen de nieuwe regels correct naleeft. Dat is belangrijk. Het moet voor iedereen zeer duidelijk zijn wat de handhaving inhoudt en wat de controles en de sancties zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de niet-erkende types van proefstallen
– 766 (2018-2019)**

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Voorzitter, collega's, minister, veehouders in Vlaanderen zijn gebonden aan wettelijke uitstootregels bij de bouw van hun stallen. Om aan de vastgestelde uitstootnormen te voldoen, moet men volgens een erkend staltype bouwen. Volgens de bepalingen van de VLAREM-trein 2019 (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) zouden veehouders echter ook niet-erkende types stallen mogen bouwen. Door de toekenning van de status van proefstal zou men volgens een staltechniek die niet is opgenomen in de lijst van ammoniakemissiearme stallen, mogen bouwen. Op zich geen probleem, indien men hiermee op termijn naar kwaliteits- en milieuwinst streeft.

Wat verontrust, is de opening die voor vervuilende stallen lijkt gemaakt te worden. Voor een stal die vervuilender is dan toegestaan, zou een zogenaamde 'theoretisch berekende uitstootwaarde' worden gehanteerd. Als de evaluatie achteraf negatief is, zou de reeds vergunde of gebouwde stal met de status van proefstal zijn statuut kunnen behouden en zijn vooraf toegekende emissiefactor ook.

Op die manier kan dan blijvend worden voldaan aan de vereiste van het betreffend artikel voor de betreffende stal.

Het lijkt er dus op dat de proefstal die emissiefactor behoudt, ook al blijkt achteraf dat die stal toch vervuilender is dan eerst gedacht.

Minister, hoe interpreteert u de bovenstaande wetsbepalingen? Klopt het dat er een mogelijkheid bestaat voor proefstallen om die emissiefactoren te behouden?

Hoe valt dat te rijmen met het beleid van de Vlaamse Regering gericht op milieuwinst door innovatie in de landbouwsector?

Overweegt u eventueel om de bovengenoemde bepalingen nog eens van dichterbij te bekijken, gezien de lopende publieke consultatiefase rond VLAREM-trein 2019?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Mijnheer Engelbosch, dit is een zeer duidelijke vraag. Ik wil beginnen met u te zeggen dat de wetgeving waarnaar u verwijst, een voorontwerp van de administratie is, waarover een publieke consultatie liep tot begin deze week. Hier zijn nog geen politieke beslissingen over genomen binnen de Vlaamse Regering.

Wat de toekenning van het statuut van proefstal betreft, is vooraf voorzien in een grondige wetenschappelijke evaluatie van de voorgestelde staltechniek door een nog samen te stellen wetenschappelijk comité voor veehouderijen. Niet iedereen kan dus zomaar een proefstal oprichten, dat wordt wetenschappelijk begeleid en er wordt enkel toelating gegeven aan waardevolle experimenten.

Alleen wanneer het wetenschappelijk comité overtuigd is van het potentieel en de haalbaarheid van de staltechniek zal een positieve evaluatie worden gemaakt en kan de status van proefstal worden toegekend. Op die manier wordt de kans dat een proefstal niet zal voldoen aan de vooraf toegekende emissiefactor tot een minimum beperkt. Indien dit toch het geval zou zijn, zal deze proefstal zijn vooraf toegekende emissiefactor toch kunnen behouden. Deze rechtszekerheid is belangrijk om de ontwikkeling van innovatieve staltechnieken te ondersteunen.

Het gaat dus om een innovatief proces en zoals u weet, is niet elk schot midden in de roos maar we moeten er wel voor zorgen dat zoveel mogelijk schoten in de roos terechtkomen. Vandaar dat een wetenschappelijk comité dit moet evalueren. Enkel bij een positieve evaluatie door technici en experts, wordt het licht op groen gezet.

De staltechniek met de status van proefstal zal maar een minimum aantal keren vergund worden, afhankelijk van het aantal meetlocaties die vereist zijn om de emissiefactor correct te kunnen bepalen. Enkel projecten met potentieel kunnen worden vergund. Het is dus geen zijwegje om bepaalde proefstallen extra te vergunnen.

Indien de proefstal toch niet kan voldoen aan de vooraf toegekende emissiefactor, zal het aantal effectief gebouwde stallen heel beperkt zijn in vergelijking met de totale Vlaamse staloppervlakte.

Doel van deze procedure is om nieuwe en meer aan de huidige maatschappelijke eisen aangepaste, betere en bewezen technieken pas aan de lijst toe te voegen als de vooropgestelde emissiefactor ook in de praktijk voldoende bewezen is.

Ik zal de opmerkingen die in de publieke consultatie werden geformuleerd, evalueren en op basis van die evaluatie nagaan of er nieuwe inzichten zijn en of er eventueel aanpassingen vereist zijn.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het klopt dat het over een voortontwerp van de administratie gaat maar dat is voor ons de ideale gelegenheid om onze bezorgdheid kenbaar te maken en een aantal vragen te stellen waar u dan rekening mee kunt houden.

Ik ben blij dat u het hebt over een beperkt aantal projecten en dat er een wetenschappelijk comité zal worden samengesteld dat moet oordelen over de haalbaarheid van de staltechniek. Ik heb daar echter nog een vraag over. Volgens mij is nog niet duidelijk hoe dat comité moet worden samengesteld. Als ik het goed begrijp, zou dat comité door de minister worden samengesteld. Klopt dat? In hoeverre strookt dat met de onafhankelijkheid van dat comité?

U zegt dat enkel na een positieve evaluatie die staltechniek zal mogen worden gebruikt en het statuut van proefstal kan worden toegekend. Naar ik heb begrepen, zijn die adviezen niet bindend en kunt u een afwijking toestaan waarvoor zelfs geen motivatieplicht nodig is. Kunt u me daar meer informatie over geven? Kan dat wetenschappelijk comité garanderen dat de juiste stallen de status van proefstal krijgen?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): De heer Engelbosch is sneller dan mijn schaduw en dat siert hem want ik wilde eigenlijk ook een vraag over dit onderwerp indienen. Het is echter goed dat iemand van de meerderheid een vraag heeft ingediend want dat heeft meer effect. *(Opmerkingen van Jelle Engelbosch)*

Mijnheer Engelbosch, niet te bescheiden.

Minister, de formulering zoals in de tekst staat van die VLAREM-trein waar we het over hebben, kan inderdaad de indruk geven dat hier een ontspanningsroute zou kunnen ontstaan voor stallen waarvan twijfelachtig is of de emissie aan de criteria voldoet. Daar is ook een stuk over verschenen in Apache, een digitale nieuwssite. Men zou kunnen zeggen dat het positief bedoeld is, dat men kan experimenteren en innovatieve technieken kan uitproberen en bekijken of die al dan niet werken.

Ik ben daar niet tegen, maar ik vraag me af of het toch niet veel gecontroleerder moet gebeuren. Moet dit niet door onze onderzoeksinstituten of onze provinciale landbouwinstellingen gebeuren of in samenwerking met hen, zodat het wetenschappelijk begeleid en gecoacht wordt? Daarmee zou de indruk van de ontspanningsroute dichtgetimmerd kunnen worden en gaat het effectief over innovatie. Ik vind dat dergelijk criterium daar absoluut bij hoort.

Meteen in de wetgeving schrijven dat als een stal niet voldoet aan de emissienormen de vergunning toch blijft op basis van de foute emissie, vind ik een veel te gemakkelijke bepaling. Ik vind toch dat die vergunning herbekeken moet worden. Ik zeg niet dat ze moet worden afgenomen, maar er moet wel onderzocht worden hoe via technieken de wettelijk bepaalde emissienormen minstens gehaald kunnen worden. De wettelijke normen die gelden, moeten voor iedereen gelden. Je kunt niet experimenteren en zeggen dat iets niet gelukt is waardoor je rustig verder mag doen. Ik weet dat de investeringen groot zijn, maar er zouden toch maatregelen aan gekoppeld moeten worden. De regels zijn zeer open, eigenlijk té open.

Er wordt verwezen naar het wetenschappelijke comité in artikel 2 – denk ik – van de VLAREM-trein. Dit is eigenlijk een evolutie van het oude wetenschappelijke team, dat alleen over emissie ging. Eerst een positieve noot daarover: de taakstelling van dat comité wordt verbreed naar bijvoorbeeld ook geurhinder en andere facetten. Dat is een positieve zaak. Ook hier kan echter de indruk ontstaan – ik ben iets straffer dan de heer Engelbosch en dat is ook mijn rol in de oppositie – dat er een alibicomité wordt gemaakt dat een advies geeft waarna de minister fijntjes doet waar hij of zij zin in heeft en er geen rekening mee houdt. Met betrekking tot het wetenschappelijk team vind ik dat er in het besluit ook minimale regels moeten zijn over de wetenschappelijke deskundigheid van de door de regering aan te stellen leden van dat comité. Ik vind ook dat de minister, bij afwijking van het advies, een motiveringsplicht heeft. U zult zeggen dat dit misschien vanzelfsprekend is, maar in de werkelijkheid gebeurt dat niet.

Ik heb geen probleem met innovatie, maar het moet goed wetenschappelijk begeleid zijn, goed gekaderd en transparant in de besluitvorming.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): De proefstallen zijn een innovatieve techniek en daar zijn we allemaal voor. Er moet nieuw onderzoek gebeuren. Wanneer dit echter moet gebeuren in de praktijk, op het niveau van de stal, dan vergt dat bijzondere en grote investeringen. Het is niet evident om te doen.

Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel zegt de overheid dat ze zelf de stallen zal bouwen, zelf het risico zal nemen en kijken wat de emissie is. Ofwel gebeurt het samen met de privésector via een soort van pps-formule, waarbij een privépartner de stal bouwt met daarnaast wetenschappelijk onderzoek en begeleiding. De proefstallen zijn een toepassing van dat tweede model, namelijk in samenwerking met de privésector onderzoek voeren. Het is dan inderdaad belangrijk dat diegene die erin mee stapt en het risico neemt – dat zijn vooruitstrevende bedrijven in de sector – enige garantie krijgt. Ik ben het ermee eens dat het evident is dat de wetenschappelijke begeleiding correct moet gebeuren en dat dit door deskundige mensen moet gebeuren, maar dat is alleszins de bedoeling van de regelgeving of het voorgestelde model. Er wordt niet zomaar iemand van de straat geplukt om in dat wetenschappelijk comité te zitten. Het zijn mensen met een zekere bagage en achtergrond, eventueel zelfs mensen uit het buitenland want op dat vlak wordt de mosterd vaak uit Nederland gehaald.

Ik heb er geen probleem mee als er bijkomende garanties ingebouwd kunnen worden, maar we moeten er ons wel van bewust zijn dat een zekere rechtszekerheid noodzakelijk is voor privépartners die mee vooruitstrevend zijn en innovatie trekken.

Jos De Meyer (CD&V): Ik vind het bijzonder goed dat we kritisch zijn, maar we moeten ook openstaan voor de informatie die de minister geeft. Ik heb vertrouwen in de deontologie van de minister. Ik volg het intentieproces met betrekking tot het wetenschappelijk comité niet. Ik heb ook begrepen dat de minister heeft gezegd dat het om een zeer beperkt aantal proefstallen gaat die mogelijk na onderzoek en wetenschappelijke toetsing zullen worden toegestaan.

Minister Koen Van den Heuvel: De wijze voorzitter heeft al een synthese gemaakt en mij het gras voor de voeten weggemaaid. Ik neem u dat natuurlijk niet kwalijk. (*Gelach*)

Mijnheer Caron, u zult de volgende weken misschien nog schrikken van wat er nog allemaal zal gebeuren. Het is een techniek die ik vorige week heb leren kennen en die we misschien of wellicht zullen stimuleren, maar voor de rest zal ik daar niet veel over zeggen.

Er zijn verschillende uitdagingen. We moeten volop inzetten op innovatie en dat is terecht. Denk maar aan de klimaatuitdaging. We moeten er ook in geloven, maar niet alleen in innovatie en ook niet blind. Dat is zowat de boodschap die ik over alle partijgrenzen heen hoor. We willen wel meestappen in het verhaal en dat is ook nodig, maar we moeten dan ook de moed hebben om proefprojecten op te starten. Iedereen heeft de mond vol over proeftuinen. Dat was ook zo tijdens het bezoek aan het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) vorige maandag. De heer De Croo was als enige aanwezig maandagochtend in de vroege.

Ook dan wordt over proeftuinen gesproken. Als we willen innoveren, moeten we proeftuinen durven oprichten. Ik denk dat dit hier ook gebeurt.

Ik ga er volledig mee akkoord dat dit moet worden gekaderd en dat dit op een objectieve en deontologisch juiste manier moet gebeuren. Om die reden is een wetenschappelijk comité opgericht waarin objectieve experts zullen zetelen. Die experts zullen uit onze Vlaamse onderzoeksinstituten en universiteiten komen, maar misschien ook van buiten Vlaanderen. Dat comité zal de innovatie op een objectieve en wetenschappelijke wijze evalueren.

Ik heb in mijn eerste antwoord al gezegd dat het om een minimaal aantal projecten gaat. Iedereen moet natuurlijk kritisch zijn, maar ik denk niet dat we dit een zijweg, sluiptweg of vluchtweg mogen noemen om bepaalde regelgeving te ontwijken en om stallen toe te laten die niet aan bepaalde normeringen beantwoorden. Ik denk dat dit een beetje vergezocht is. Het gaat om een minimaal aantal stallen die een streng wetenschappelijk comité positief moet evalueren. We geloven in die nieuwe technieken, want ze hebben potentieel. We moeten natuurlijk in de randvoorwaarden voorzien in de juiste omkadering in het geval het zou mislopen, zodat het geen vrijgeleide wordt. Ik hoop natuurlijk dat dit slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden zal gebeuren. Ik denk dat we extra voorwaarden kunnen opleggen, maar ik vind dat we in de vrije markt moeten geloven, zoals onze liberale vrienden regelmatig zeggen. We moeten dit samen met de privésector doen. Als die mensen willen investeren, moeten ze natuurlijk garanties krijgen, zodat ze niet van een kale reis thuiskomen.

Mijnheer Caron, ik denk dat het een goede formule is, maar de risico's moeten in het oog worden gehouden en worden gemonitord. Ik denk dat die risico's tot een minimum worden beperkt, want het gaat om een minimaal aantal projecten, die eerst door een wetenschappelijk comité worden goedgekeurd. Ik denk dat we daar alle vertrouwen in moeten hebben.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik denk dat we het allemaal eens zijn en allemaal voor innovatie zijn. We hebben er allemaal de mond van vol dat de landbouwers maatregelen voor het milieu moeten nemen en dit kan een verhaal worden waar we allemaal achter kunnen staan. Er is hier en daar wat ongerustheid over de uitwerking.

Ik heb geen intentieproces met betrekking tot dat wetenschappelijk comité gemaakt. In de teksten staat echter niet dat de adviezen van het wetenschappelijk comité bindend zullen zijn. U hebt hier ook niet op geantwoord en ik veronderstel dan ook dat ik gelijk heb. De adviezen zullen niet bindend zijn en er kan van die adviezen worden afgeweken. Misschien moeten we dat nog eens grondiger bekijken.

Ik heb begrepen dat u alles na de consultatiefase nog eens zult bekijken. U kent en deelt de bezorgdheden. Het gaat om een minimaal aantal proefstellen. We zitten grotendeels op dezelfde lijn, maar er is een bepaalde bezorgdheid en het is belangrijk dat hiermee rekening wordt gehouden, zodat de mogelijkheid van 'vrijheid, blijheid' niet ontstaat. Het is mijn oproep die zaak onder de loep te nemen en grondig te bekijken, zodat de uitwerking iets wordt waar we allemaal voor zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Francesco Vanderjeugd aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de Vlaamse strategie ter bestrijding van de Afrikaanse varkenspest en de coördinatie met het federale en Waalse niveau – 785 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, het lijkt me geen evidentie als kersvers minister meteen met een dergelijke crisis te worden geconfronteerd, te meer omdat de Afrikaanse varkenspest al sinds september 2018 op de agenda van deze commissie staat. Ik denk dat dit nog lange tijd het geval zal zijn.

We waren dit weekend natuurlijk niet gelukkig met het slechte nieuws dat in een van de bewakingszones bij een van de everzwijnen een nieuw geval van Afrikaanse varkenspest zou zijn geconstateerd. Hierop heeft de bevoegde Waalse minister met de federale minister overleg gepleegd en is beslist drie beschermingszones uit te breiden.

Met betrekking tot de vraag waar dit eigenlijk vandaan komt, is er misschien goed nieuws. Er zijn mensen opgepakt en aanhoudingen verlengd. Dat is positief, maar het onderzoek naar de oorzaken brengt geen zoden aan de dijk. De landbouwsector, meer bepaald de varkenshouders, maar ook de transportsector, de slachthuizen en alle toeleveranciers leiden heel veel schade. Ik denk dat we het economisch belang van deze crisis absoluut niet mogen onderschatten.

Ik wil niet onder stoelen of banken steken dat uw voorgangster uiteraard al heel wat initiatieven heeft genomen. De federale overheid heeft de varkenshouderij als een sector in crisis bestempeld. De Vlaamse overheid heeft al maatregelen genomen met betrekking tot de bejaging. Er wordt echter vanuit diverse hoeken gemeld dat er geen algemene Vlaamse strategie voor de aanpak van de crisis met de Afrikaanse varkenspest bestaat. Heel wat bestuursniveaus doen allerlei zaken en er is ook een zeer belangrijke link met de EU. We horen van de sector dat het zeer belangrijk is dat er een coördinerend initiatief komt, in de vorm van een soort diplomaat-crisismanager die er vanuit een of ander kabinet voor kan zorgen dat alle bestuursniveaus in België op dezelfde lijn zitten en samen kunnen overleggen. Hij moet dan zorgen voor een goede opvolging en voor een terugkoppeling naar de EU. *(Opmerkingen van Bart Caron)*

Mij is het eender, maar ik weet niet of prins Laurent zo neutraal is. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik denk dat dit zeker niet zou misstaan.

In mei is er ook een taskforce opgericht voor alles wat er rond ons aan signalen werd opgevangen. Ik denk dat een coördinerende aanpak in de vorm van een crisismanager zeker wel op zijn plaats zou zijn indien we dit zoveel mogelijk onder controle willen houden.

Welke concrete maatregelen werden inmiddels in Vlaanderen genomen in het kader van het voorkomen van AVP in Vlaanderen en het versterken van de positie van de sector?

Bestaat er inmiddels een volwaardige AVP-strategie op het Vlaamse niveau? Zo ja, hoe ziet die eruit? Zo neen, waarom niet en wanneer zal die er komen?

Hoe verloopt de samenwerking met het federale en het Waalse niveau en welke overlegmomenten vonden sinds september vorig jaar plaats?

Wordt er werk gemaakt van de coördinatie van de maatregelen van de verschillende beleidsniveaus? Wie neemt die taak voor zijn rekening of waarom gebeurt dit niet en hoe zal hieraan verholpen worden?

Wat denkt u ervan om één specifiek iemand in te zetten als diplomatisch crisismanager die alle niveaus overkoepelt en coördinerend kan werken?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: We moeten op het vlak van AVP heel alert zijn. Ik hoop dat ik u ervan kan overtuigen dat we dat ook zijn en dat we in deze commissie allemaal aan dezelfde kant staan en inspanningen doen om dit van zeer nabij op te volgen en in te grijpen waar nodig.

Op het vlak van preventie en monitoring van de everzwijnenpopulatie in Vlaanderen hebben we al verschillende maatregelen genomen.

We zorgen voor communicatie en sensibilisering via een gerichte mailing aan de betrokken overheden, de belanghebbenden en sectororganisaties.

Daarnaast is er de passieve bewaking. Dit gaat over de staalname en analyse van elk wild zwijn dat ziek of dood gevonden wordt. De meldingen gebeuren bij vijf provinciale meldpunten die hier specifiek voor zijn opgeleid en vervolgens instaan voor de afhandeling. De kadavers worden onder hoge bioveiligheid naar stockageplaatsen gebracht voor staalname, analyse en destructie. Alle contracten hiervoor zijn volledig operationeel. Tot nu toe werd er in Vlaanderen geen aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest bij wilde everzwijnen vastgesteld.

Er is ook de actieve bewaking. Dit betreft de staalname en analyse van een steekproef – ongeveer 40 procent – van alle door jagers geschoten wilde zwijnen. Dit is een procedure om ziektes die in de everzwijnpopulatie rondgaan vroegtijdig te detecteren. De jagers werken hier op vrijwillige basis aan mee. Alle contracten hiervoor zijn volledig operationeel. Tot nu toe werd ook hier geen aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest vastgesteld.

Er is bovendien de financiering van de ophaling van slachtafval van everzwijnen op locaties die het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) beheert, en bij de jachtsector.

De coördinatie van het everzwijnenbeheer in Vlaanderen werd vorig jaar sterk opgedreven waarbij alle belanghebbenden werden betrokken. Dat gebeurde mede onder de impuls van de gouverneurs van Limburg en Antwerpen. Hierbij gaat de aandacht zowel naar de schadepreventie en -registratie als naar het afschot van everzwijnen.

Het aantal drukjachten en gemeenschappelijke aanzitjachten neemt sterk toe, van een tiental in 2016 tot 37 in 2018 en nu al 18 in 2019. Dit weerspiegelt zich in het afschot van everzwijnen: van 878 in 2016 naar 1475 in 2017. Voor 2018 zijn er nog geen volledige cijfers beschikbaar, maar staat de teller voorlopig op 1540. Tegelijk stellen we vast dat in de regio's waar reeds de vorige jaren intensief bejaagd werd, zoals in de Voerstreek en Noord-Antwerpen, de schade en het afschot dit jaar dalen. Dat doet vermoeden dat de gevolgde aanpak succesvol is en deze op termijn de everzwijnenpopulatie op een aanvaardbaar niveau kan brengen en houden.

Om het risico op besmetting van gedomesticeerde varkens zo laag mogelijk te houden, is door de landbouwadministratie vooral ingezet op sensibilisering rond bioveiligheid en het bevorderen van bioveiligheidsverhogende maatregelen, onder meer via VLIF-steun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds).

De economische gevolgen zijn echter ook zonder besmetting van varkens voor de bedrijven voelbaar. Om die reden werd onder andere tussengekomen in de Rendacfactuur voor varkenshouders. Varkenshouders die tijdelijk een liquiditeitstekort ondervinden, zullen bovendien dankzij een VLIF-waARBorg gemakkelijker toegang krijgen tot een overbruggingskrediet. Dat is een kort overzicht van wat er de voorbije maanden al gebeurd is.

Nu ga ik in op uw vragen over de aanpak die we samen met de Waalse en federale collega's hanteren en hoe we die coördineren. Afrikaanse varkenspest is een dierenziekte en, net zoals voor alle andere dierenziekten die voorkomen in ons land wordt de bestrijding ervan gecoördineerd door de federale overheid. Het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV) is door lidstaat België aangesteld als de bevoegde entiteit. Er is geregeld overleg met de deelstaten. De sanitaire beperkingen waarmee individuele varkenshouders en

transporteurs te maken krijgen, worden opgelegd en gehandhaafd door het FAVV. De samenwerking tussen de coördinerende federale overheid en de deelstaten of gewesten loopt momenteel dus goed en correct.

Wat de coördinatie op het Vlaamse niveau betreft, wordt het beheer van de everzwijnen gecoördineerd door het ANB. De economische gevolgen worden opgevolgd door het Departement Landbouw en Visserij.

Beide aspecten worden opgevolgd door de Vlaams taskforce Afrikaanse varkenspest waarbinnen de landbouworganisaties, de varkensketen en de jachtverenigingen vertegenwoordigd zijn. Morgenvoormiddag vindt een nieuw overleg plaats met de betrokken ketenpartijen om de stand van zaken te bespreken en na te gaan welke bijkomende afspraken mogelijk zijn. Ook de banken zijn deze keer mee aan tafel gevraagd.

Morgenvoormiddag om 10 uur vindt die vergadering dus plaats. Ik denk dat we dan een goede stand van zaken kunnen opmaken. We zullen ook nagaan of er extra ingrepen nodig zijn. Ik denk dat de taskforce het juiste orgaan is om in samspraak met alle stakeholders de juiste stand van zaken in te schatten en ook de juiste evaluatie te maken, zodat we weten of we al dan niet moeten bijsturen. Of er nu een crisismanager komt of niet, uiteindelijk zal die ook moeten steunen op een taskforce. Die is er en die werkt ook zeer efficiënt.

Daarnaast wil ik nog meegeven dat ik de komende weken de bevoegde Europees commissaris Phil Hogan zal ontmoeten. Ik zal hem aanspreken om de nodige steunmaatregelen op Europees niveau te activeren.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik denk dat u mij overtuigd hebt. Ik ben zeer tevreden met uw antwoord. U hebt vorige week al laten blijken dat u een hart hebt voor onze landbouwers en dat lijkt vandaag niet anders. U hebt het actieplan hier samengevat. Het staat op papier en dat is in ieder geval positief.

Ik hoop dat alle niveaus goed blijven samenwerken. Dat er via het VLIF toegang zal zijn voor overbruggingskredieten is een zeer belangrijk element omdat de Afrikaanse varkenspest financieel toch wel heel zwaar doorweegt bij onze varkenshouders. Het stemt mij zeer tevreden dat u morgen de hele keten samenbrengt, met de banken als heel belangrijke partner. Het stemt mij eveneens tevreden dat u commissaris Hogan zult aanspreken.

Ik stip misschien een paar zaken aan die u morgen kunt meenemen naar het overleg. Wij hebben opgevangen dat de Denen aangekondigd hebben een hek te zullen bouwen aan de Duitse grens. Ook Frankrijk zou daarmee bezig zijn aan de Frans-Belgische grens en zou zelfs het leger inzetten om effectief everzwijnen te gaan afschieten, als ik het goed heb gehoord. Ook Duitsland heeft zijn ongerustheid over de toestand laten blijken en zou een actieplan opmaken voor het geval er Afrikaanse varkenspest zou uitbreken. Ik weet niet of jullie die signalen ook hebben opgevangen, maar ze tonen aan dat er toch wel enige ongerustheid is. Minister, hebt u er zicht op of zijn er indicaties dat er eventueel iets anders aan de hand is?

De Franse aanpak is eerder opmerkelijk: ze zouden effectief everzwijnen afschieten, maar zouden ze niet onderzoeken, zodat een eventuele uitbraak van Afrikaanse varkenspest niet aan het licht zou komen. Dat is toch wel merkwaardig. Ik weet niet of het klopt, vandaar mijn vraag of jullie dat ook hebben gehoord. Ik kan mij wel voorstellen dat dit voor u misschien nieuwe informatie is en dat het daarom niet evident is om nu onmiddellijk een antwoord te geven, maar het is zeker niet onbelangrijk om te gaan onderzoeken wat hier van aan is. We spreken altijd van een Europees 'level playing field' en ook hier moet dat gehanteerd blijven.

Hebt u zicht op indicaties van ongerustheid in Duitsland, Denemarken en Frankrijk en hebt u zicht op die opmerkelijke werkwijze in Frankrijk, waarbij men kadavers niet zou onderzoeken?

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Ik wil heel kort zeggen dat we de crisis rond de Afrikaanse varkenspest prioritair moeten aanpakken en daarvoor alles in het werk moeten stellen. De Vlaamse varkenssector heeft het al zeer moeilijk en dit komt daar nog eens bij. De invloed op de Vlaamse export moeten we ook van heel nabij opvolgen en in kaart brengen, denk ik. Ik ben dan ook heel blij dat de situatie ernstig wordt genomen en dat er mogelijkheden zijn, bijvoorbeeld de tussenkomst in de Rendacfactuur. Uiteraard blijft overleg tussen de federale overheid en de deelstaten een absolute noodzaak.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, collega Vanderjeugd verwijst naar Duitsland. Ik heb vorige week in de landbouwpers gelezen dat Duitsland zich voorbereidt en dat er vier teams zouden klaarstaan om onmiddellijk in te grijpen, mocht er zich een probleemsituatie voordoen. Duitsland hoopt natuurlijk dat er nooit Afrikaanse varkenspest uitbreekt, net zoals wij, maar het bereidt zich voor. Ik zeg niet dat wij iets gelijkaardigs moeten doen, maar ik vraag mij af of er in ons land een dergelijke vooruitziendheid voor een grote noodsituatie is. Dat is mijn eerste vraag.

Het zijn daarnaast niet alleen de gewone varkensbedrijven die momenteel een economisch zware crisis ondergaan, maar ook een aantal van onze topbedrijven, die eind 2017 nog maar uit de rode cijfers gekomen waren en nu weer in een heel problematische situatie zitten.

Daarom blijf ik toch vragen of, naast de vele ondersteuningsmaatregelen die reeds zijn genomen, er nog bijkomende maatregelen mogelijk zouden zijn, uiteraard in overleg met Europa.

Ten slotte, ik zal de suggestie straks met de collega's hernemen als we het hebben over de regeling van de werkzaamheden, maar misschien toch al eventjes de vraag aan u: bent u bereid om tijdens een eerstvolgende nuttige vergadering verslag te geven van de taskforcevergadering die morgen plaatsvindt? Dan hoeven we er niet met vier, vijf collega's een vraag over te stellen. Dan kunt u ons informeren en kunnen we er eventjes verder over van gedachten wisselen.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Om onmiddellijk in te spelen op de laatste suggestie, we zijn daar natuurlijk toe bereid. We hebben niks te verbergen, integendeel. Ik wil dat ook in alle transparantie doen. Ik ken natuurlijk niet de geploegenheden van deze commissie en weet niet hoe zo'n taskforcevergadering verloopt, maar ofwel breng ik hier daarover mondeling verslag uit, ofwel wordt er een notaatje bezorgd met 'bullet points' over wat is besproken.

De voorzitter: Minister, excuseer dat ik eventjes onderbreek. Bijvoorbeeld bij de fipronilcrisis hebben we een soortgelijke werkwijze toegepast met de voormalige minister. Er waren ook taskforcevergaderingen en bij de eerstvolgende nuttige commissievergadering heeft zij kort verslag uitgebracht. Dat hoeft niet uitgebreid te zijn, en de collega's die bijkomende vragen hebben, kunnen die stellen.

Minister Koen Van den Heuvel: Oké, dat gaan we dus doen.

Mijnheer De Meyer, dan was er de vraag of er, zoals in Duitsland, ook in Vlaanderen teams bestaan die onmiddellijk kunnen ingrijpen. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) heeft inderdaad een crisisplan om bij noodsituaties onmiddellijk te

worden geactiveerd. Vlaanderen is daar dus ook op voorbereid. Als er dan toch een uitbraak zou zijn, dan kunnen we onmiddellijk een opgesteld crisisplan uitrollen.

Dan was er de vraag over wat er internationaal gebeurt. Morgen zal het FAVV dus ook deel uitmaken van de taskforce, dus we zullen hun dat ook vragen, maar vooralsnog hebben wij geen indicatie gekregen dat we ons ongerust moeten maken over een scherpe toename van nieuwe uitbraken. Wat de vraag betreft of die kadavers moeten worden geanalyseerd of niet, daar is Europese regelgeving over, en ik ga ervan uit dat iedere lidstaat en iedere verantwoordelijke die regels volgt. Ook wat dat betreft, hebben we echter tot nu toe geen andere indicatie gekregen.

Zoals afgesproken ben ik graag bereid om op een volgende vergadering verslag uit te brengen over de taskforcevergadering van morgenochtend.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, dank u wel voor uw toelichting en uw engagement dat u hier hebt uitgesproken, niet alleen om u verder in te zetten om deze crisis zo zacht mogelijk te laten verlopen, maar ook om terug te koppelen naar deze commissie. Ongeacht of we nu het probleem aan sich kunnen oplossen, denk ik sowieso dat dit nog een lange tijd op ons bord zal liggen, te meer omdat er in de contracten toch bepalingen staan voor wanneer AVP wordt vastgesteld, los van de gedomesticeerde varkens.

Als ik het goed voorheb, is men vanuit Buitenlandse Zaken aan het onderhandelen over die contracten. Dat zal dus niet op een, twee, drie opnieuw soelaas kunnen bieden. Het is waarschijnlijk niet zo dat die onderhandelingen zomaar in het eerste jaar soelaas kunnen bieden. Ik denk dus dat we hiervoor blijvend aandachtig zullen moeten zijn. Als er bijkomende maatregelen ter ondersteuning van de varkenshouders moeten komen, zij het via Europa, zij het via overbruggingskredieten en dergelijke meer, zij het via opslag, dan moeten we dit alles goed in de gaten blijven houden. Ik heb er echter goede hoop op dat u dit als minister van Landbouw verder goed zult opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.